

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2016. március 6.
(vasárnap)**

Horváth Géza

FELHATALMAZÁS AZ EVANGÉLIUM HIRDETÉSÉRE

Énekek: 168,1-2; 489; 168,4; 200

Lekció: Máté 18,11-20

Alapige: Máté 18,18

Bizony, mondom néktek, amit megkötök a földön, kötve lesz a mennyben is, amit pedig feloldok a földön, oldva lesz a mennyben is.

Imádkozzunk!

Köszönjük, drága Urunk, hogy úgy állhatunk meg előtted ezen az alkalmon is, hogy irgalmas és nagy Úr vagy.

Boldog a szívünk, ha így ismertünk meg téged, mert irgalmasságod és nagyságod szerint elengeded bűneinket, lemostad azokat, meggyógyítottál, talpra állítottál.

Köszönjük, ha úgy állhatunk meg előtted, hogy mi voltunk az elveszettek, akiket megtaláltál, nyájadhoz vezettél és örültél minden megtalált életnek.

Köszönjük, hogy te vagy a gyülekezet pásztora, az egyház ura, az egyház feje, Úr Jézus Krisztus. Áldunk téged, hogy kormányzol bennünket az Atya jobbján ülén, Szentlelkeddel viszont köztünk vagy minden napon a világ végezetéig.

Áldunk azért, hogy egybegyűjtöttél, egybehívtál bennünket ide, és kérünk, hogy áldd meg ezt a gyülekezetet, áldd meg igehallgatásunkat, nyisd meg a szívünket, Urunk azért, hogy hozzád tartozzunk. És ha megnyitottad a szívünket, szerinted éljünk.

Kérünk, hogy aki hirdeti és hallja az igét, adja neked szívét. Munkálkodj Szentlelkeddel, végy körül bennünket, szenteld meg szívünket.

Ámen.

Igehirdetés

A múlt évben János evangéliumát olvastuk a bibliaolvasó kalauzunk szerint. Nem János evangéliumáról szeretnék beszélni, hiszen nem innen olvastam fel a textust. Amikor a Jn 20. fejezethez értünk, és a 23. versében azt mondja a feltámadott Úr Jézus Krisztus a tanítványoknak: Akiknek megbocsátjátok a bűneiket, azok bo-

FELHATALMAZÁS AZ EVANGÉLIUM HIRDETÉSÉRE

---

csánatot nyernek, akikét megtartjátok, azoknak a bűnei megmaradnak, — akkor a nyolcórai istentisztelet előtt, mielőtt imádkoztunk a hivatalban, valaki azt mondta itt a gyülekezetből: jó lenne egyszer erről is beszélni. Mit jelent ez az ige, hogy akinek megbocsátjátok bűneiket, azok megbocsátatnak, akiét megtartjátok, azok megtartatnak — mert félreérthető és félremagyarázható a Bibliában ez a jézusi kijelentés.

Akkor azt ígértem az illetőnek, hogy ha Isten alkalmat készít rá, akkor egyszer majd elővesszük. Ma tudtam, hogy ez az ige következik a Máté 18-ból, ahol szinte ugyanezt olvassuk, hiszen itt is azt mondja Jézus: „Amit megkötök a földön, az kötve lesz a mennyben is, amit pedig megoldotok, az oldva lesz a mennyben is.” — Itt Isten Szentlelke hozta elém, hogy akkor most legyen erről szó, hogy mit jelent a Szentírásban ez a tétel, amely egyébként legfőképpen három igében fordult elő.

Az előbb említett két ige mellett még van egy általunk sokkal jobban ismert ige, amikor Cézarea Filippinél Péter és Jézus beszélgetnek egymással és azt mondja Jézus Krisztus Péternek: „Neked adom a mennyek országának kulcsait, és amit megkötösz a földön, kötve lesz a mennyben is, és amit feloldasz a földön, oldva lesz a mennyben is.”

Valóban a két hitvallásunk is így fogalmazza meg ennek a három igének az üzenetét, hogy „a kulcsok hatalma”.

Mit jelent ez, hiszen a félreértés sokakhoz eljut, mert azt gondolják, hogy Péter kapta a mennyek országának a kulcsait, és ő most is ott, mint egy portás, ül a mennyek országában, aztán a kulccsal valakit beenged, valakit nem enged be. Az ő kezében van a döntés. Jó, ha egyszer megnézzük a Szentírás alapján, mit is jelent ez?

Miről is van itt szó? Semmiképpen nem egy tárgyról van szó, egy olyan kulcsról, amit esetleg másoltatni lehet akárhány példányban, hanem itt egy lelki dolgról van szó. Mielőtt belemennénk ebbe, ennek az igének az alapján is négy dolgot rögtön tisztáznunk kell.

Az egyik rögtön az, amiről ez az ige is beszél, és a Biblia több igéje is beszél, hogy a mi földi életünk és mennyei tartózkodásunk között összefüggés van. Az életünket ne csak ebben a 60-70-80 stb. évben lássuk, amit itt leélünk, mert az ige világosan elmondja nekünk: amit megkötök a földön, a mennyben is kötve lesz. Amit megoldotok, az a mennyben is oldva lesz. Tehát a Biblia arról beszél, hogy földi létünk és mennyei tartózkodásunk között összefüggés van. Hogyne lenne, mivel a mennyei világot is és a földi világot is Isten teremtette. „Kezdetben teremtette Isten a mennyet és a földet.”

Gondoljunk arra az igére: ami itt a földön történik, az kihatással van a mennyre is. Az az szép ige jutott eszembe, hogy a menny angyalai örülnek egy bűnös ember megtérésének. Itt a földön valaki hazatalál a mennyei hajlékba, és a menny angyalai között öröm van.

Gondoljunk arra a nemrég egy temetésen hirdetett gyönyörű igére, a Jelenések könyve 7. fejezetére. Amikor látja János a mennyei sokaságot, kik ezek, honnan jöttek? Uram, te tudod. Ezek azok, akik jöttek a nagy nyomorúságból. Történt valami velük a nagy nyomorúságban, tudniillik „megmosták ruhájukat, és megfehérítették a Bárány vérében, ezért vannak az Isten trónja előtt”. Tehát ami itt a földön velük történt, az feljogosította őket arra, hogy Isten fiai legyenek és egyszer majd fehér ruhában ott álljanak az Úr színe előtt.

Ez lesz az utolsó ige, amit ezzel kapcsolatban mondok: „Nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk az Isten (a Krisztus) ítélőszéke előtt, hogy ki-ki megjutalmaz-

tassék aszerint, amit e testben cselekedett, jót vagy gonoszt.” Mindenképpen a földi életünk, cselekedeteink, e testben eltöltött idő egyszer a mennyben folytatódva a fel-támadott és dicsőséges testünkben hordozza ennek a következményeit.

Ez fontos a Bibliában, hogy ezt először is tisztázzuk, azért, mert ez figyelmeztet bennünket, hogy nem mindegy, hogyan élünk ebben a testben.

Másodszor az ige kiemeli a gyülekezet, az egyház fontosságát.

Ez az ige szépen mondja nekünk, hogy a Krisztus-hívőknek gyülekezetben kell élniük. Ez Jézus Krisztus parancsa. Figyeljük meg itt a mai igében: „ha nem hallgat rá-juk, mondd meg a gyülekezetnek”. Kire tartozik tehát az engedetlenség, ha egy hívó nem hallgat a vezetőkre? Mondd meg a gyülekezetnek. Hol kell elintézni az ilyen ügyeket? A gyülekezetben. Kiemeli számunkra a gyülekezetnek a fontosságát.

Harmadszor nem hatalomról van itt szó, bár úgy mondjuk: a kulcsok hatalma. De mégsem hatalomról van itt szó, hanem egyrészt felhatalmazásról, másrészt pedig szolgálatról. Az Úr Jézus Krisztus nem valamiféle hatalmat adott a tanítványoknak, hanem felhatalmazta őket. Ez a felhatalmazás mire irányult? A szolgálatra. Azért, mert a mi bűnös emberi szívünk és természetünk miatt, ha hatalmat kaptunk volna erre Jézustól, akkor azt sokszor hatalmaskodásra használtuk volna fel. Figyeljük meg: akit akarok, beengedek, aki szimpatikus, bemehet, aki nem, nem. Sokakat kizár-nánk. Vagy a másik véglet: mindenkit beengednénk. Ezért Jézus Krisztus felhatal-mazta az övéit a szolgálatra. Azt mondta: aki közületek első akar lenni, legyen a ti szolgátok.

Negyedszer, és ez is az igének a csodálatos tanítása: Amit megköttök a földön, kötve lesz a mennyben, amit feloldotok a földön, oldva lesz a mennyben. — Így fogal-mazhatjuk meg: örök sorsunk a földön dől el.

Említék egy másik igét. Azt is ismerjük bizonyára sokan: „Az Emberfiának van hatalma a földön a bűnöket megbocsátani.” Sokszor oda tesszük a hangsúlyt, hogy van hatalma a bűnöket megbocsátani. De az Emberfiának van hatalma *a földön* a bűnöket megbocsátani. Ezért örök sorsunk itt eldől. Halálunk pillanatában ez a sor-sunk megpecsételődik. Isten előtti helyzetünk, az Úrral való kapcsolatunk vagy an-nak hiánya végleges lesz.

A Lukács 16-ban van egy történet, amely ezt szépen elmondja: a gazdag és Lázár története. Nincs átjárás innen oda, onnan ide, hanem véglegessé vált annak a gaz-dagnak is a sorsa, aki felemelte szemeit a pokolban, mert addig is ott volt, és végleges-sé válik annak a Lázárnak a sorsa, akit az angyalok elvittek az Ábrahám kebelébe, aki az örök életet minden bizonnyal itt a földön megkapta Jézus Krisztustól. Mert ezért vitték az angyalok Ábrahám kebelébe.

Ez lényeges figyelmeztetés azok számára, akik még nem Jézuséi, hogy itt a ha-lálunkig van alkalmunk, vagy Jézus visszajöveteléig. Attól függ, melyik lesz hama-rabb. Mert ha Jézus visszajövele lesz hamarabb, az zár le mindent. Ha hamarabb halunk meg, akkor az zárja a mi lehetőségeinket. Azért ma jöjj, azért ma tedd, azért ma légy Jézusé! — Mondja egy kedves lelki ének.

A kulcsokkal kapcsolatban, amit Péter kapott, és a tanítványok, a gyülekezet ka-pott, hiszen a három ige erről beszél nekünk, először tisztázzuk, hogy a Jelenések könyvének 1. és 3. fejezetében Jézus Krisztus kinyilvánítja, hogy *nála* vannak a po-kolnak és halálnak kulcsai. Ez az 1. fejezetben. A 3. fejezetben: *Nála* van Dávid kul-csa, és amit Jézus Krisztus kinyit, senki be nem zárhatja, és amit Ő bezár, senki ki nem nyithatja.

FELHATALMAZÁS AZ EVANGÉLIUM HIRDETÉSÉRE

Jézus tisztázza ott, hogy a kulcsok nála vannak. Mert a kulcs kinél van? Akié a tulajdon. A lakáskulcsunk azért van nálunk, mert az a mienk. Az egyház, a gyülekezet a Jézusé. A hívó a Jézusé. A megváltott ember: Jézus Krisztus tulajdona vagyok. „Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak, az enyém vagy.” Ezért nála vannak a kulcsok.

Hogy kell elképzelni, hogy odaadja Péternek, vagy odaadja az apostoloknak? Úgy, mintha a tulajdonos egy kulcsot odaadna az albérlőnek. Azért a tulajdonosé minden. Az albérlőnek meg van szabva, hogy a zárhoz nem nyúlhat, le nem cseréltetheti stb. Meddig övé a kulcs? Amíg övé az albérlet. Utána vissza kell adnia.

Jézus az övéinek meddig adja oda a kulcsot? Amíg szolgálatban tartja őket. Aztán a kulcsot vissza kell adni. Nem úgy van, hogy Péter apostolnál most is ott vannak ezek a kulcsok, mert ennek nincs jelentősége már. Hanem addig vannak nála a kulcsok, amíg szolgálatban vannak, amíg albérlők, amíg munkások Isten aratásában, az Isten országának ügyében. Mert többet nincs rá szükségük.

Jézusnál viszont mindig megmaradnak a kulcsok. A Jelenések könyvében mondja: Nálam vannak. Nem földi embernél vannak, nem a császárnál, nem az idegeneknél. Nem a ti ellenségeiteknel. Nálam vannak a kulcsok.

Drága vigasztalás volt ez akkor, azért, mert Jézus Krisztusé, az egyház és a gyülekezet. Jézus Krisztusnak tehát a felhatalmazása e földre vonatkozott. Itt van az igében: amit feloldotok a földön, az oldva lesz. Amit megkötök a földön, az kötve lesz a mennyben is.

Mindenképpen a földi létre vonatkozik. Mert a ház ura átengedheti ugyan szolgájának a jogot, és itt erről van szó. Akit ő akar, azt bocsássa be, akit ő nem akar, azt zárja ki. A ház ura ezt a jogot átengedheti, de azt engedheti be, akit Ő akar, és azt zárhatja ki, akit Ő akar. Eszerint a szolga azt cselekszi, amit az ura neki parancsolt. Tehát az ura jóváhagyásával teszi azt, amit tesz.

Jézus Krisztus ebben az igében viszont azt jelenti ki, hogy amit a szolga megtesz, azt úgy vegyék, és úgy ismerjék el, mintha Ő tette volna. Azért, mert Jézus Krisztus úgy hatalmazta fel, hogy az Ő nevében mehet a szolga. Jézus Krisztus eggyé válik a szolgálóval. Pl. Jézus azt mondja: Nem ti vagytok, akik szóltok. Nem ti fogtok szólni. Majd én szólok. Ti mit csináljatok? Nyissátok ki a szátokat. Mert hangnak kell belőle kijönnie. De nem ti vagytok, akik szóltok. Miért? Mert Jézus Lelke együttműködik — olvassuk ezt is — a tanítványokkal. Nem hagyja magára őket ebben a szolgálatban. Nem úgy van, hogy kiküldi őket, és azt sem tudja, hogy mi van, hanem Ő van mögöttük, felettük, körülöttük. Ő vezeti őket, és Szentlelke által szólnak.

Mindenképpen a szolga az urára kell, hogy nézzen. És ezzel a kulccsal nem tesz azt, amit akar, hanem állandóan kérdezi: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem? Csak végrehajtjuk azt, amit döntöttél. Csak megteesszük azt, amit mondtál.

Mi a helyzet azzal, ha valaki azt mondja: Péternek adta a mennyek országának a kulcsát? Ez nem így igaz, hanem úgy igaz: Péternek adta először. Ez azért nem mindegy, hogy csak Péternek adta. A Máté 16-ban azt olvassuk: Péternek adta először. Utána adja a tanítványoknak. A János 20-ban pedig bemegy a feltámadás után, és azt mondja Jézus: Békesség néktek! Vegyetek Szentlelket — és ugyanezt mondja: amit megkötök a földön, az kötve lesz, akinek a bűnét megbocsátjátok, meg lesz bocsátva, akinek megtartjátok, az meg lesz tartva.

Péternek adta először. Mert Péter áll ki pünkösdkor. Beszél nekik a megfeszített és feltámadott Krisztusról, akit Isten nem hagyott a sírban, és nem engedte, hogy az Ő szentje rothadást lásson.

Ne felejtjük el, hogy pünkösöd után volt egy történelmi dolog: az, hogy Péter nyitotta ki először a kaput a pogányok előtt. Az ApCsel 10-ben Péter nyitja ki először, és Kornéliuszhoz menve Isten megtanítja, hogy ki kell nyitnod, mert én ki akarom nyitni. Péter majdnem hogy ott vakarózik, hogy ki kell ezt nekem nyitni? Muszáj nekem ide elmenni? Kornéliusz házába? Az tisztátalan, én oda be nem mehetek. Nem. És mit mond Péter Jézusnak? Semmiképpen nem, Uram!

Kinyitná a szolga? Nem! Kinyitná Péter? Nem! De Jézus ráveszi, hogy amit Isten megtisztított, te azt ne mondd tisztátalannak. És így elmegy. És amikor visszatér Péter, min csodálkozik a gyülekezet? Lám, az Isten adott a pogányoknak megtérést az életre. És a gyülekezet min csodálkozik? Hogy az Isten kinyitotta az ajtót, a kaput a pogányok előtt.

Nem azt mondják: de ügyes volt ez a Péter, mert rávette Kornéliuszt, hogy hívó legyen. Nem azt mondják: Kornéliusz nyitotta meg az ajtót, hanem azt: az Isten adott a pogányoknak megtérést az életre, mert Isten ki akarta nyitni a kaput. A szolgának észre kell venni azt, hogy Uram, hol akarsz nyitni, és hol akarsz bezárni? Mert ez nagy figyelmeztetés. Ajtó mindig azért van, hogy oda valakit beengedjünk, akit akarunk, és akit akarunk, azt pedig távol tartsuk és kizárjuk. Kulcs is azért van. Azért van az ajtón zár, hogy nem megy be mindenki. És a mennyek országán is ezért van kapu, és ezért van zár.

Jézus ezzel az Isten országa ügyének fontosságát akarta megmutatni. Amikor azt mondja a tanítványoknak: vegyetek Szentlelket, akkor ezzel pontosan azt akarja kifejezni: erőt kapnak, hogy lássák: nem minden felhatalmazás és megbízás nélkül végzik a szolgálatukat.

Tehát először nem a kulcsot kapják meg, hanem először a Szentlelket. Mert különben nem tudnak jól élni azzal, amit Jézustól kapnak. Csak a Szentlélek az, aki megtanítja őket arra, hogy mit tegyenek. Viszont aki Szentlelket vesz, mert az a Jézus Lelke, azt oda fogja vinni mindig Jézushoz: Uram, mit tegyek?

Térjünk arra, hogy valóban a Bibliában mi ez a hatalom, mi ez a felhatalmazás, amit Jézus ad az övéinek? Amit feloldotok, amit megkötök, akinek megbocsátjátok, akinek megtartjátok, elengedettnek vagy megmaradnak... Világos, hogy ez a hatalom, amit Jézus rábízott az övéire, először is az örömhír, az evangélium hirdetése.

Ezt eleink, a reformátorok nagyon szépen felismerték. Mikor kérdezik, hogy mi az a kulcsok hatalma, akkor a felelet így hangzik: a szent evangélium hirdetése és a keresztyén egyházi fegyelem. Az első az evangélium hirdetése. Itt is igaz, hogy Isten nem a tanítványoknak adta a hatalmat, hanem az Ő igéjének adja a hatalmát. Az ige a hatalom (Róma 1.).

Pál apostol megírja a római gyülekezetnek, hogy az evangélium az Istennek hatalma, ereje, minden hívőnek üdvösségére. Zsidónak először meg görögnek. Tehát mi a hatalom? Az ige. Ezt bízta az apostolokra. Az evangélium hirdetése által nyílik meg az ember előtt a mennyország, és az evangélium hirdetése alatt zárul be a hitetlenek számára. Ezért kulcs az evangélium. Miközben hirdetik, a hívők előtt megnyílik a menny, a hitetlenek előtt pedig bezárul.

Ez a Bibliának csodálatos tanítása. A János 3-ban olvasunk erről.

Mi az evangélium tartalma? „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta.” Hogy folytatódik? „Hogy aki hisz Őbenne, az ne vesszen el, hanem örök élete legyen.” Itt mondja a János 3-ban az ige, hogy „aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki viszont nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten ha-

FELHATALMAZÁS AZ EVANGÉLIUM HIRDETÉSÉRE

---

ragja marad rajta.” Mert miközben az evangélium hirdettetik, valaki azt mondja: „igen, Uram, Lelked, ha hív, megyek. Szerelmed legyőzte szívemet”. Valaki pedig megkeményedik, és azt mondja: „Bolond vagy te, Pál. A sok tudomány téged örült-ségbe visz. Majdnem ráveszel, hogy keresztyén legyek.” Megszólal az evangélium, mert Pálra ez bízott.

Ez nagyon felszabadító dolog a számunkra, mert egyrészt tudjuk, hogy mit kell mondjunk az embereknek: az evangéliumot. Éppen ezért Jézus Krisztus megkérdezi tőled: te az evangéliumot szoktad mondani? Mert minek van hatalma? Az evangéliumnak. Minek van ereje? Az evangéliumnak. Mi az, ami kinyitja a mi berzsdásodott szívünket? Az evangélium. Ezért mindig azt kell megnéznünk: az evangéliumot mondjuk? Vagy mondjuk a magunkét, vagy beszélünk napi politikáról, napi gazdaságról, vagy beszélünk éppen a kultúrának az aktuális eseményeiről, vagy pedig az evangéliumot mondjuk. — Pál bárhova ment, mondta az evangéliumot.

Egyébként az Ószövetségben is van több ilyen történet. Nekem van egy nagyon kedves, amikor Mózes megáll a tábor kapujában és azt mondja: „Aki az Úré, ide hozzám!” Ő nem megy be a bálványimádó nép közé, de azt mondja: aki az Úré, ide hozzám! És mi történik? Valakik odajönnek, valakik maradnak. Mindig így történik. Akár egy istentiszteleten, akár egy evangélizáción, akár a te személyes bizonyágtételben — mindig ez történik. Valaki figyelni fog és azt mondja: mit mondtál, hogy lehet ez? Hogy mehetek? Valaki pedig fanyalogni fog.

De olyan jó tudni ezt mindnyájunknak, hogy ez nem a ti munkátoknak az eredménytelensége. Ez nem a mi munkánknak az eredménytelensége. Mert Isten a statisztikát nem reánk bízta. Mi nem vagyunk az Isten országában statisztikusok. Mi magvetők vagyunk. Én is, te is, minden hívő. Mert minden hívőnek a jó magot, az evangéliumot kell hirdetni. Isten nem azt mondta, hogy majd te leszel az arató. Hanem azt mondta: lehet, hogy más a vető, más lesz az arató.

Azt mondja az Úr Jézus: abba a munkába, abba az aratásba küldtelek titeket, amit nem ti vetettetek. Ez megóv a kétségbeeséstől. Megóvja a hívő embert attól, hogy azt gondolja, hogy ő fújja a passzátselet. Megóvja attól, hogy ha én mondom az evangéliumot, akkor meg kell térni. Ha nem tért meg, akkor bennem van a baj. Nem! Ránk bízta a békéltetés evangéliumának a szolgálatát. — Éppen ezért Pál soha nem volt elkeseredve. Soha nem omlott össze.

Vagy Jeremiás. Talán neki volt a legnehezebb helyzete. Ha valakiről a Bibliából azt mondhatjuk, hogy „ez egy eredménytelen szolga”, akkor ezt talán Jeremiásra emberileg rá lehetett mondani. És mégsem eredménytelen. Jeremiás sem omlott össze benne.

Miért? Azért mert tudja Isten gyermeke, hogy mi bízott rá, és mi az, amit Isten végez. Mi az, amit nekem kell, amit rám bízott az Úr, és mi az, amit Ő fog megcselekedni, és amit Ő fog elvégezni. Ehhez kell Isten Szentlelke.

Nagyon szép példa a Lídia története az ApCsel 16-ból. A folyóvíz mellett Pál apostol hirdeti a Krisztust, hirdeti az ígét. Nem tudjuk mennyien voltak ott, azt tudjuk: többen. És egy embernek, Lídiának, az Isten Szentlelke megnyitotta a szívét, hogy figyeljen arra, amit Pál mond. Utána odamegy Pálékhoz, és azt mondja: ha az Úr hívének ítélték engem, gyertek az én házamba. És Pálék odamennek az ő házába, és minden valószínűség szerint ott alakult meg ez a kedves Filippi gyülekezet.

Miről szól az evangélium? Arról, hogy Isten Krisztusnak érdeméért valóban megbocsátja minden bűnünket. És azt a hitet munkálja bennünk, amellyel Krisztus vált-

ságát megragadhatjuk, Szentleke által pedig késszé tesz arra, hogy neki éljünk. Erről szól a Krisztus evangéliuma. Ezt hirdették Péterék, az apostolok, a gyülekezet. Azóta is minden Isten-gyermek ezt hirdeti, hogy Jézus Krisztusnak, az Isten Fiának a vére megtisztít minket minden bűntől. És aki előtt megnyílik a menny, az meg fogja látni, mert Isten megláttatja vele, hogy Őbenne van, az Ő vére által bűneink bocsánata.

Aki előtt bezárul, azért zárul be, mert neki a bűnbocsánat nem fontos. Nem lesz fontos az örök élet, neki nem lesz fontos az Isten országa, nem lesz fontos Jézus követe. Neki minden fontosabb lesz. — Kövess engem! És az egyik megy és követi Jézust, a másik: jaj, előbb engedd meg, hogy elmenjek ezt meg azt elintézni. Nem! Kövess engem!

Hadd szóljak arról: első az evangélium hirdetése, a másik pedig, amit a mai igénk mond: a keresztyén egyházi fegyelem.

Hogy kell ezt értenünk, mit jelent ez az ú.n. fegyelem? Nagyon jól összefoglalja néhai Victor János az egyik könyvében: Mert Krisztus nemcsak az igehirdetést bízta az övéire, hanem azt is, hogy érvényt is szerezzenek az igének. Tulajdonképpen a fegyelem csak annyit jelent, hogy az igehirdetésnek, az igének, amit az Úr reám bízott, annak érvényt is szerezünk a gyülekezetben.

Valahogy úgy lehetne megfogalmazni, hogy az ige azt mondja, hogy *hova* menjünk: a menny felé siessünk; a fegyelem azt mondja, *hogyan* menjünk. Nem összevissza, hogy mindenki azt csinál, amit akar: mindent lehet, mindent szabad, semmit nem rendszabályozunk, mert ahogy esik, úgy puffan.

Krisztus azt mondta, hogy az igének szereztek érvényt. Mit jelent az igének érvényt szerezni? Azt, hogy a hitben járók az ige szerint éljék az életüket. Ha meghallottam az evangéliumot, hogy Krisztus megszabadított, elmosta az én bűneimet. Mit jelent e szerint élni? Igyekezek tiszta maradni. Ez a megszentelődés útja. Ahhoz az igéhez szabom magam.

Pál apostol a levelekben ezzel foglalkozik. Tanítja a gyülekezetet. Ha az igét komolyan vettétek, ha az evangélium áthatja a szíveteket, akkor éljete méltón ahhoz az elhíváshoz, amellyel elhívtatok, éljete méltón az igéhez, amely hatalom és erő, és ez lesz a ti nagy bizonyágtételek a világban. „S a világ meglátja végre, hogy tanítványaid vagyunk.”

Az evangélium megmutatja az utat a mennybe, a fegyelem pedig arról beszél, hogyan meneteljünk, amire a 455. dicséretünk szépen beszél sok versében. Csak ilyenek jutottak eszembe: Ha botlanak a gyöngék, segítsen az erős. Hordjuk, emeljük önként, kin gyöngesége győz. Tartsunk jól össze hát..

Mert Isten Jézus Krisztusban az Ő követésének módját is megmondta, nemcsak az útját. Nekünk ahhoz kell szabni magunkat.

Végül most van a Második Helvét Hitvallásnak a 450-éves évfordulója, hadd olvassam fel egy mondatban, hogyan ír erről a Második Helvét hitvallásunk: „Az egyházi szolgák egyházi hatalma az a tevékenység, mellyel a szolgák Isten egyházát kormányozzák ugyan, de az egyházban mindent úgy tesznek, ahogy azt az Úr igéjében előírta. Ha ez megtörtént, a hívek úgy becsülik ezeket a cselekedeteket, mintha maga az Úr vitte volna véghez azokat.”

Egyszerűen összefoglalom a végén: „Krisztus legyen minden mindenekben.” Egyéni életünkben, megszabadult istenfiúságunkban, gyülekezeti formálódásunkban és szolgálatunkban, Krisztus legyen minden mindenekben.

Mi pedig énekeljük boldogan azt: Szeretnék lenni, mint Ő. Szeretnék olyan lenni, mint Krisztus. Hirdetni azt az evangéliumot, amit Ő hirdetett, és amelyet tett is,

FELHATALMAZÁS AZ EVANGÉLIUM HIRDETÉSÉRE

---

szeretném, ha az Ő népe közé számlálva azt a szolgálatot tenném, amit az Úr Jézus Krisztustól vettem.

Adjon ehhez nekünk az Úr erőt, hogy hirdessük: a Szabadító elközelgetett. Ez mindannyiunkra van bízva, nemcsak a lelkészekre, egyházi munkásokra. Ezt Isten minden gyermekére bízza. Adja hozzá a Szentlelket azért, hogy ne erő és felhatalmazás nélkül, ne megbízás nélkül menjünk. De mindig kell, hogy tudjuk: Ővele együtt.

Énekeljük a 168,4. versét.

Kérünk, Úr Isten, Krisztus-Jézusért,
Vérrel pecsételt szent szerelmedért:
Irgalmasságod közöld mivelünk,
És tárd ki szíved, végy be, Istenünk!

Imádkozzunk!

Köszönjük, Istenünk, hogy kitártad szívedet a Golgotán. Áldunk, hogy Jézus Krisztusban szabadítót, megváltót küldtél az ember számára. Ennek jó hírét hirdették már az ószövetségben a pátriárák, ezt ábrázolták ki a törvény szertartásai, ez teljesedett be, amikor Jézus eljött, és ez az evangélium hirdetik szerte az egész világon: Jézus Krisztus Úr az Atyaisten dicsőségére. Őbenne van a mi váltságunk, az Ő vére által.

Köszönjük, Urunk, hogy erre az evangéliumra indul mindenki el, akit a Szentlélek újjá tesz, és akivel megláttatja bűneit, odavezeti a Golgota keresztséghez, ahol lehull a bűntéher, ahol újat lehet kezdeni.

Kérünk, hadd legyünk jó bizonyosságok felőled, hogy nemcsak a menny felé vivő utat tudjuk, hanem tudjuk, hogy mit vársz el tőlünk ezen az úton.

Végy körül bennünket a mindennapokban a te drága szeretetteddel, Úr Jézus Krisztus.

Ámen.

Énekeljük a 200. dicséretet.

1. Ó, maradj kegyelmeddel Mivelünk, Jézusunk,
Hogy a bűnös világnak Tőribe ne jussunk.
2. Ó, maradj szent igéddel Mivelünk, Megváltónk,
E földi vándorlásban Te légy útmutatónk.
3. Ó, maradj, világosság, Mivelünk fényeddel,
Te vezess a sötétben, Hogy ne tévedjünk el.
4. Ó, maradj áldásoddal Mivelünk, Úr Isten,
Szent kegyelmed áraszd ránk Minden szükséginkben.
5. Ó, maradj oltalmaddal Mivelünk, Hű pajzsunk,
Hogy e világ diadalt Ne vehessen rajtunk.
6. Ó, maradj hűségeddel Mivelünk, szent Isten,
Adj erőt, hogy megálljunk Mindvégig a hitben.